

M E S E D É L U T Á N

— A szabadságszeretetről —

Kedves Gyermekek!

Mesét vártok tőlem, tudom, mert megszoktátok, hogy amikor úgy összejövünk ezen a délután, szétnyitjuk a képzelet ezüstszárnyait s szállunk, szállunk, berepüljük Tündérország minden bűvös-bájos táját. Meséket mondok néktek, amelyek elgyönyörködtetnek benneteket, de meséimben mindig van valami, ami azután elgondolkoztat benneteket, ami megfogja kicsi lelketeket s nagy-nagy dolgokra ösztönöz. Ma hiába vártok mesét tőlem, kedves gyermekeim . . . Ma nem tudok mesélni, ma nem akarok mesélni . . . Ma csupa igaz, megtörtént eseményt beszélek el néktek.

Hiszen tudjátok, hogy ez a hónap, március, a szabadság hónapja. Ebben a hónapban ünnepeljük a magyar szabadság születésnapját, ezen a megemlékezésen nem volna méltó és szép dolog mesét mondani nektek. Hiszen olyan csodálatos dolog a szabadság és mennyire szent a mi szabadságunk, magyaroké, akik annyit küzdöttünk, annyit harcoltunk s annyi áldoztunk a szabadságért. Nem mesélek ma néktek, kedves gyermekeim, hanem nyissátok meg lelketeket, azon elbeszélések számára, amelyeket tőlem ma itt hallani fogtok s őrizzétek meg azokat, azoknak minden szavát s vigyétek magatokkal, az egész életben ez legyen irányítók, vezetőik.

Tavas van. Március. Mivel is kezdhethénk hát mesedélutánunkat, ha nem tavaszi dallal.

Tavaszi dal

Elmult a tél
Tavaszi szél
Bujkál a fák között.
Lágy esőjára
Kertünk fája
Virágba öltözött

Cseresznyeja
Fehér hava
Száll a levegőben,
Rengő fácska
Koronája,
Szórja szirmát bőven.

Lágy esőjára
Kertünk fája
Borzongva megremeg,
Cseresznyeja
Fehér hava
Halkan földre pereg.

Rengő fácska
Koronája
Virágszirmot havaz . . .
Eljött végre
A zord télre
A várva-várt tavasz!

(M. A. E.)

Most pedig emlékezzünk vissza arra a régi márciusra, amelyről azt mondtuk, hogy ő hozta meg a magyar szabadságot.